

andre steder, og vi har taget de tilfælde op i SF, hver gang vi har mødt den type sager.

Jeg synes også, Enhedslisten bør overveje, om det er et klogt princip, for man kommer faktisk til at forandre tilstanden en række steder i kommunerne. Folk i Kolding bliver formentlig vrede på Enhedslisten, fordi de synes, de har et bedre princip end anciennitetsprincippet.

Jeg siger det ikke for at hovere over Enhedslisten, for Enhedslisten er jo ny i mange parlamentariske sammenhænge; jeg synes egentlig bare, det er vigtigt at lytte til de erfaringer, hvor man direkte bringer sig i clinch med de lokale holdninger, der er rundt omkring.

Humlen i det er, at vi er enige i, at arbejdsløses børn ikke må særbehandles negativt; men lad os så lave noget, som ikke har nogen konsekvenser, der vender op og ned på nogle forhold i kommunerne, som borgerne selv har bedt om.

Vil Enhedslisten virkelig være medvirkende til, at konsekvenserne af dette lovforslag vil være, at vi imod forældrenes ønske skal til at ændre principperne f.eks. i Kolding Kommune?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Forslagets konsekvenser, som jeg ser det, bliver, at forældre, der har arbejde, forældre, der har børn med særlige pasningsbehov, og ledige forældre uden reelt pasningsbehov bliver ligestillede, og det betyder, at forældre, der har et arbejde, må se, at naboen, der går ledig og ikke har noget reelt pasningsbehov, kan få passet sine børn, mens den, der har arbejde, ikke kan få passet sine børn.

For ligesom at få det skåret ud i pap kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge Enhedslistens repræsentant: Er det særlig hensigtsmæssigt? Er det særlig hensigtsmæssigt, at forældre, der har arbejde, kan være nødt til at frasige sig det arbejde, fordi de ikke kan få passet deres børn, samtidig med at de kan se, at naboen, der er arbejdsløs, og hvis børn ikke har noget reelt pasningsbehov, kan få sine børn passet? Er det i virkeligheden ikke et forslag, som er med til at skabe arbejdsløshed? Og er det det, Enhedslisten er interesseret i? Har man tænkt konsekvenserne af forslaget helt igennem?

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Først til hr. Villy Søvnal: Det er sådan, at vi ikke har fjernet § 72, stk. 1, der fastslår, at det er kommunerne, der administrerer dette her; men

vi vil gerne sikre et princip, som bevirker, at kommunerne ikke kan nedprioritere de arbejdsløses børn.

Det skal også være et svar til hr. Tom Behnke: Ja, man kan godt sige, at det vil være en konsekvens af det. Men sagen er, at de arbejdsløse jo netop også skal have mulighed for at komme i arbejde, og det er sådan, at man ikke sikrer, at de også kan få deres børn passet, hvis man ikke simpelt hen siger til kommunerne: I kan ikke lave det skel. Hvis det er sådan, at I vil sikre, at både de, der er i arbejde, og de, der ikke er i arbejde, kan fungere, er I nødt til at sikre, at begge grupper kan få deres børn passet.

Det er sådan set det, der er konsekvensen af det, og det, der sker nu, er en cementering af opsplitningen af dem, der er i arbejde, og dem, der ikke er i arbejde. Det kan godt være, at hr. Tom Behnke synes, det er en enormt god ting, men det synes vi ikke; vi synes, man også bør gøre noget for at sikre, at de, der ikke er i arbejde, har en reel mulighed for at komme i arbejde, og så i øvrigt forholde sig også til børnenes behov og ikke kun til, hvorvidt forældrene har nogle behov.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det, som jeg synes er vigtigt, er, at de, der nu engang er på arbejdsmarkedet, også kan blive på arbejdsmarkedet, sådan at vi ikke får hele denne vandring frem og tilbage. Men Venstres ordfører var jo tidligere på dagen inde på, at der i de kommuner, der har en pasningsgaranti, som garanterer forældrene, at den dag, de får arbejde igen, er der pladser klar, så de kan få passet børnene, er der ikke længere ventelister, for alle de, der går ledige – eller en stor del af dem – har taget deres børn ud, for at de andre, som har et reelt behov, kan få passet deres børn, vel vidende, at den dag de får behov for, at børnene skal passes, er der plads til dem.

I de kommuner, hvor der ikke er en pasningsgaranti, tør forældrene derimod ikke tage børnene ud, selv om de går ledige og egentlig godt kunne tænkesig at have børnene hjemme, for i det øjeblik det tager børnene ud af institutionerne, er der jo ikke nogen garanti for, at der er en plads, den dag de får arbejde igen. Det vil sige, at de ledige forældre for at forebygge den situation, at der ikke er plads, når de igen har behov for pladsen, er tvunget til at lade børnene blive i institutionerne, selv om det måske er imod deres ønske. Det er jo ikke særlig hensigtsmæssigt at lave så firkantet et system.